

Życiorys Świętej Barbary

Niewiele wiadomo o tej świętej, ponieważ jej akta zaginęły. Urodziła się prawdopodobnie w III wieku na terenach dzisiejszej Turcji jako córka majątnego i wpływowego człowieka. O rękę Barbary ubiegało się wielu młodzieńców. Posiadała nie tylko bogaty posag, ale i była osobą o niebanalnej urodzie i wielkiej wiedzy. Barbara w tajemnicy przed światem zewnętrznym stała się chrześcijanką.

Jej ojciec w obawie przed zalotnikami lub tym, by cesarz nie dowiedział się o pogłębiającej się wierze chrześcijańskiej zamknął córkę w wieży, którą wcześniej sam wybudował. Sprowadził służbę i zadbał, by Barbara nie rozpaczała z powodu odizolowania.

Barbara miała wiele czasu na rozmyślania. Obserwując piękno przyrody doszła do wniosku, że tak cudowny świat nie może być dziełem pogańskich bożków. Przyjęła chrzest i przysięgła żyć w czystości.

Pewnego razu ojciec znalazł dla córki odpowiedniego kandydata na męża. Ta odmówiła za co jak się później okazało została srogo ukarana. Dla ojca odmowa była zniewagą, której nie był w stanie wybaczyć. Ponadto nie mógł już znieść rosnącej religijności Barbary. Głodził ją i katował. Zażądał nawet, by córka całkowicie zaprzestała praktyk religijnych grożąc jej śmiercią.

Ojciec pewnie obawiając się, że przez wiarę Barbary straci wysoką pozycję postawił córkę przez sądem. Najpierw skazano ją na tortury (biczowanie, przypalanie pochodnią). Pewnej nocy konającej w celi Barbarze objawił się Chrystus, który sprawił, że rany zagoiły się. Widząc to kobieta przebywająca z Barbarą w jednej celi nawróciła się.

Ostatecznie postanowiono, że Barbara zostanie ścięta. Wyrok miał wykonać jej ojciec jako odkupienie grzechów wobec bogów pogańskich. Legenda głosi, że kiedy zabił Barbarę to niebiosa rozstąpiły się, a zabójca został uśmiercony przez błyskawicę.

Patronka umierających

Święta Barbara prosiła, by nikt kto poprosi ją przed śmiercią o wstawiennictwo nie umarł bez spowiedzi świętej. Barbara jest patronką osób umierających, górników, flisaków, cieśli, grabarzy, dzwonników, więźniów. Jest opiekunką twierdz i wież. Świętą Barbarę wzywa się jeśli chcemy uchronić się przez burzą. O świętej pamiętamy w dniu 4 grudnia.

Święta Barbara w Ikonografii

W ikonografii Święta Barbara przedstawiana jest jako młoda kobieta w dostojnym odzieniu często z zakrytą głową. Szczególne znaczenie ma płacz nawiązujący do jej szlacheckiego pochodzenia. W dłoni trzyma palmę symbolizującą męczeństwo lub kielich z Najświętszym Sakramentem.

Charakterystycznym elementem jest wieża (najczęściej z trzema oknami), w której Barbara została uwięziona. Trzymany w dłoni miecz nawiązuje do ścięcia Barbary.

ŹRÓDŁO: RACLAWICE.NET.PL

